

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-2 У 11397/11
10. новембар 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Николе Динића, чланова већа, са судијским сарадником Сандром Газетић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби Р. Д. П., осуђеника на издржавању казне у КПЗ Н., против решења Министарства правде Републике Србије, број ... од ... године, у предмету заштите права осуђених лица, у нејавној седници већа, одржаној 10. новембра 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства правде Републике Србије, број ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је тужиочева жалба против решења Управе за извршење кривичних санкција Министарства правде Републике Србије, број ... од ... године, којим је одбијена његова молба за прекид извршења казне затвора.

Тужбом поднетом овом Суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је прекид извршења казне затвора тражио да би могао да санира кућу у К. која је оштећена у земљотресу новембра ... године. Истиче да је уз захтев приложио потребне доказе да је власник куће, као и процену надлежне комисије

о степену њеног оштећења, односно о потреби њене санације. Сматра да постоји оправдан разлог да му буде прекинуто извршење казне, па предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Суд одбије тужбу.

Решавајући овај спор у складу са одредбама члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 118. став 1. Закона о извршењу кривичних санкција (“Службени гласник РС”, број 85/05, 72/09 и 31/11), прописано је да на молбу осуђеног или предлог управника завода, директор Управе може одобрити прекид извршења казне затвора ако настану разлози због којих би се њено извршење могло одложити. А, према одредби члана 48. став 1. тачка 6. истог закона, извршење казне затвора може се одложити ако је осуђеном одлагање потребно због неодложних пољских или сезонских радова или радова изазваних каквим удесом, а у породици осуђеног нема потребне радне снаге – најдуже три месеца од дана одлагања.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произилази да је првостепени орган, поступајући по тужиочевој молби за прекид извршења казне затвора, а имајући у виду врсту и тежину дела због којег је тужилац осуђен, висину изречене казне и његову ранију осуђиваност, сврху извршења казне затвора, као и извештај о његовом владању, нашао да не постоји оправдан разлог, предвиђен одредбама члана 48. Закона, да би се тужиоцу прекинуло извршење казне затвора. Одлучујући о тужиочевој жалби тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу пошто је и сам нашао да не постоји оправдан, Законом прописан, разлог да се тужиоцу прекине извршење казне. Суд, међутим, налази да је оспореним решењем повређен закон на тужиочеву штету.

Код чињенице, коју не споре ни управни органи, да је тужилац поднео молбу за прекид извршења казне затвора ради санације куће у К. оштећене у земљотресу новембра 2010. године, Суд налази да постоји разлог за прекид извршења казне прописан одредбом члана 48. став 1. тачка 6. у вези са чланом 118. наведеног закона, јер се ради о “радовима изазваним каквим удесом” што земљотрес као природна катастрофа свакако јесте. Зато је у даљем поступку по тужиочевој молби требало утврђивати да ли ће се и у ком трајању тужиоцу прекинути извршење казне затвора. У том поступку је требало проверити веродостојност уз молбу приложених доказа, те да

ли у породици осуђеног има потребне радне снаге која би извршила потребне радове на санацији, а све то имајући у виду извештај надлежне стручне службе о тужиоцевом владању у току извршења казне. Првостепени орган је пошавши од погрешне примене материјалног прописа пропустио да утврди наведене чињенице, а тужени орган је пропустио да отклони те повреде правила поступка такође погрешно примењујући материјални пропис, тј. налазећи да не постоји оправдан, Законом прописан, разлог да се тужиоцу прекине извршење казне затвора.

Због наведених разлога, Суд је нашао да је оспореним решњем повређен закон на тужиоцеву штету, па је применом одредбе члан 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

У извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиоцевој жалби, придржавајући се схватања и примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбама члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**дана 10. новембра 2011. године, II-2 У 11397/11****Записничар****Сандра Газетић,с.р.****Председник већа-судија****Деса Симић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТМ